

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

El PP prepara una oposició ferotge

Al'espera de la composició del nou Govern de Pedro Sánchez, els partits perdedors de la moció de censura, el PP en primer lloc però també Ciutadans, es preparen per encapçalar una ferotge oposició a l'Executiu socialista. Al PP, Mariano Rajoy ha expressat el seu desig de ser el cap de l'oposició, almenys de moment, però l'ex-president s'equivocaria si no s'adonés que el seu temps ha passat i es resisteix a fer el pas al costat imprescindible per regenerar el partit.

Si finalment decideix apartar-se, Rajoy voldrà fer-ho tutelant la seva successió al capdavant del PP i controlant un procés que no estarà exempt de lluites internes. És públic i notori l'enfrontament entre Soraya Sáenz de Santamaría i María Dolores de Cospedal, que ara perdrà el Ministeri de Defensa i recuperarà tot el poder en el partit, que havia delegat en part al vicesecretari Fernando

Martínez-Maíllo. Santamaría pot tornar a la direcció del grup parlamentari o ser candidata a la Comunitat de Madrid o a l'Ajuntament de la capital, mentre que Cospedal pot optar a la presidència de Castella-la Manxa. Tot dependrà, com sempre al PP, de la decisió del president, és a dir, de Rajoy. Però aquesta pugna entre les dues dones més poderoses del PP pot beneficiar un tercer, i en aquest cas tothom mira Galícia i el seu president, Alberto Núñez-Feijóo, un candidat a qui avalen la majoria absoluta amb què va guanyar les eleccions autonò-

Si Rajoy s'aparta, voldrà tutelar la successió al capdavant del partit i controlar un procés no exempt de lluites internes

miques i una imatge de modernitat en la gestió de la Xunta que, no obstant això, ha de confirmar.

En qualsevol cas, el PP i Ciutadans faran una oposició implacable a Sánchez i per a això utilitzaran el seu control a la Mesa del Congrés i la majoria absoluta del PP al Senat. Un primer indicatiu d'aquesta oposició sense complexos són les declaracions de la vicesecretària Andrea Levy en què suggeria que el PP presentarà en el Senat esmenes als seus propis Pressupostos, segurament per tombar els 540 milions d'inversions a Euskadi que el PNB va aconseguir per aprovar els comptes, encara que després va recolzar la moció de censura. L'argument de Levy recupera els vells eslògans del partit: hi haurà esmenes perquè estan preocupats pel «futur d'Espanya». Es veu que mentre el PNB votava amb el PP, el futur d'Espanya no perillava i ara sí, simplement perquè els penabistes han canviat de bàndol.

La renda garantida, una prioritat

Les Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS) presentaran els pròxims dies un informe sobre l'aplicació de la renda garantida de ciutadania (RGC), vuit mesos després de l'entrada en vigor d'una de les mesures més cridaneres aprovades pel Parlament de Catalunya en l'anterior legislatura. Va venir a substituir i ampliar les prestacions de la renda mínima d'inserció (PIRMI), però en tot aquest temps tant la lentitud en la resolució de les sol·licituds (un

5% del total) com el baix índex de concessions (només 1.500 noves prestacions) han disparat les alarmes de partits polítics, entitats socials i representants de la Comissió Promotora de la Renda Mínima, que exigeixen a l'Administració més eficàcia, més celeritat, més col·laboració amb els agents implicats i una interpretació més generosa de la llei que té per objectiu atendre les famílies en risc d'exclusió.

També s'obre un debat sobre la incidència de l'aplicació de l'article 155 en la seva

implantació. Per a uns ha influït de manera negativa; per a altres, és un problema que no s'ha d'atribuir a la intervenció estatal de la Generalitat i que, en qualsevol cas, hauria d'estar per sobre de dissensions polítiques. Des de la Taula del Tercer Sector es reclama al nou Govern català que desenvolupi completament les mesures necessàries per desencallar un assumpte d'emergència social. És una prioritat que l'executiu del president Torra ha d'assumir sense dilació.

Matèria obscura

Juan Carlos Ortega

Noms propis

Enrique Peña Nieto
President de Mèxic

★★★★☆

Peña Nieto va camí de convertir-se en el president mexicà sota el mandat del qual s'han assassinat més periodistes. Des del desembre del 2012, han mort 45 professionals de la informació. I només el 2017, més que en països com l'Afganistan i l'Iraq. **► Pàg. 15**

Norman Finkelstein

Intel·lectual jueu

★★★☆☆

L'acadèmic nord-americà pateix les pressions del lobby proisraelià i ha vist com la seva carrera s'arruïnava per denunciar les polítiques d'Israel. Tanmateix, es resisteix a veure la seva veu silenciada i acaba de publicar un llibre sobre Gaza. **► Pàg. 19**

Andrew Swiler

Cofundador de Future Humans

★★★★☆

Juntament amb la seva parella, Cristina Brossa, produeixen roba respectuosa amb el medi ambient, fabricada a Mataró, i a preus que, a diferència d'altres marques, no són desorbitats. Ecologisme a l'abast del gran públic. **► Pàg. 22**

Alba Cervera

Investigadora

★★★★☆

La investigadora del Barcelona Supercomputing Center ha sigut premiada en els IBM Q Awards per la seva feina en el món de la computació quàntica. Un guardó que augmenta un currículum ja impressionant. **► Pàg. 29**

Jorge Lorenzo

Pilot de motos

★★★★☆

El pilot mallorquí va manar amb autoritat al GP d'Itàlia i va aconseguir el seu primer triomf amb Ducati. Lorenzo, que no guanyava des del GP de València, el novembre del 2016, es va emportar de Mugello una merescuda victòria. **► Pàg. 44**